

Oponentský posudek

Autor bakalářské práce: **Kateřina Uhmánová**

Název bakalářské práce: **Poruchy příjmu potravy u dospívajících dívek**

V teoretické části bakalářské práce autorka stručně shrnuje různé aspekty podílející se na vzniku poruch příjmu potravy a stručně také uvádí různé přístupy k jejich léčbě. Stručnost přispívá přehlednosti uváděných faktů. Ale způsobuje také široký záběr a nejasnost, na co konkrétně se v rámci dané problematiky autorka zaměřila? Použitá literatura je současná a lze pochválit také to, že autorka využila internetových zdrojů.

Empirická část je uvedena vzorkem dívek, na kterých autorka provedla šetření a stanovuje cíle výzkumu.

Autorka šikovně využívá kvantitativního přístupu (i když velmi zjednodušeného) tím, že porovnává tři věkové kategorie dívek na uvedené ZŠ.

Komentáře ke zjištěným výsledkům umožňují rychlou orientaci a pochopení smyslu výsledků. Také diskuze autorky ke zjištěným výsledkům je celkem dobře zpracovaná i vzhledem k cílům výzkumu, které si na začátku stanovila. Autorka v diskuzi nad výsledky zohledňuje další faktory, které nejsou v dotazníku uvedeny, ale kterých si je vědoma, a díky tomu se vyvarovala zkreslené interpretaci některých výsledků, jako např. vliv věku (puberta) na sebehodnocení.

Při shrnování výsledků však autorce unikly některé jednotliviny. Ty uvádím níže:

Cíl výzkumu: „Zjistit, jestli má hraní na hudební nástroj nebo zpívání, vliv na PPP“ není v metodologickém popisu objasněn, takže budí dojem, že jde o srovnání mezi dvěma skupinami dívek – skupina, ve které na hudební nástroj hrají či zpívají, a skupina, ve které dívky na nástroj nehrají a nezpívají. V tomto bodě možná mohly být zohledněny a metodologicky ošetřeny spíše metody blízké kvalitativním - klinickým přístupům, než kvantitativním - statistickým.

Výsledky otázky č.4 autorka zjednodušila. Zjištěná data totiž budí úvahy: Proč si zhruba polovina dívek v 9.třídě (8 z 18) přeje přednášky o PPP, když zároveň stejné dívky v naprosté většině (15 z 18) uvádí, že jsou ve škole o PPP informovány dostatečně?

U otázky č.7 autorka neuvádí zdroj, podle kterého posuzuje jako „správné“ definice MA a MB, které napsaly dívky v dotazníku.

Není zřejmé, zda si autorka všimla, které informace s věkem u dívek přibývají (např. o BMI).

Otázka 24 je formulována záporně („Nechci, aby ostatní viděli mé tělo“), což komplikuje výklad smyslu „ano-ne“ odpovědí, tj. k čemu se vlastně vztahují?

Shrnutí závěru je mírně problematické: „Dívky na hudební ZŠ nemají zvýšený výskyt PPP.“ Nemají zvýšený výskyt oproti komu? V běžné populaci je výskyt anorexie v 0,5% až 1% (www.avicena.cz/moduly). Lze tedy z výsledků usuzovat, že dívky z této ZŠ představují vzorek běžné populace? Navíc se zde setkáváme s faktem, že ačkoli se všech třech skupinách objevují dívky spíše s nižšími hodnotami BMI, přesto některé z nich by „rády ještě něco zhubly“. Tomuto faktu není věnována v diskuzi větší pozornost.

Možná by metodologicky bylo zajímavé v budoucnu obrátit zkoumanou cílovou skupinu: tj. zadat pouze dívkám, které trpí PPP, zda některé z nich využívají hru na hudební nástroj jako způsob odvedení pozornosti od hladu či od jídla.

U obhajoby by ještě mohly být výsledky dotazníku, zejména u otázek 31 až 35, s autorkou prokonzultovány, aby se ukázalo, kdy a jak využívala klinických (kvalitativních, neformálních) přístupů při zpracování získaných dat.

Navržená známka: chvalitebně

PhDr. Mariana Bažantová
ÚSL LF UK
Hradec Králové

26.5.2008